

μπόγιας

μπόγιας, ο, ουσ. [<ιταλ. boja (= δήμιος)]. **1.** ο υπάλληλος του δήμου που φροντίζει για το μάζεμα από τους δρόμους των αδέσποτων σκυλιών. (Λαϊκό τραγούδι: *πρώτα θα το τσακώσω εγώ και τα μαλλιά θα κόψω κι ύστερα, βρε Ποπίτσα μου, στον **μπόγια** θα το δώσω*). **2.** άνθρωπος άκαρδος, σκληρός, σκληρόκαρδος: «πού να συμπονέσει άνθρωπο αυτός ο μπόγιας!»·

- *θα σε μαζέψει ο μπόγιας*, λέγεται για εκφοβισμό σε μικρό παιδί που δεν τρώει το φαγητό του ή που κάνει αταξίες: «αν δε φας το φαγητό σου, θα σε μαζέψει ο μπόγιας || αν δεν καθίσεις φρόνιμα, θα σε μαζέψει ο μπόγιας»·

- *θα σε πάρει ο μπόγιας*, βλ. συνηθέστ. *θα σε μαζέψει ο μπόγιας*·

- *θα τον (την) μαζέψει ο μπόγιας*, είναι εξαιρετικά άσχημος, (τόσο, που μπορεί να προκαλέσει και τον μπόγια): «αν τον δεις, θα καταλάβεις αμέσως για ποιον πρόκειται, γιατί είναι σαν αυτόν που λέμε, θα τον μαζέψει ο μπόγιας»·

- *θα τον (την) πάρει ο μπόγιας*, βλ. συνηθέστ. *θα τον (την) μαζέψει ο μπόγιας*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας